

Νόμος καὶ διάταξις τῶν ἁγίων ἀποστόλων περὶ χειροτονίας ἐπισκόπων καὶ πρεσβυτέρων, ἐγράφη ὀπισθεν μετὰ τῶν ἱερῶν τῶν πατέρων κανόνων.

15) ff. 347r. - 359r. Ἰωάννου χαρτοφύλακος τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Βουλγαρίας τοῦ Πεδιασίμου περὶ γάμων. (Ἡ συγγένεια...) Cf. codd. Vatic. 430 f. 227r. - 241r.; Sinait. 1609 f. 506r. - 511v.; Sinait. 1795 saec. XIV f. 410v. - 420v.; Athoum Iviron 520 (Lambr. 4640) saec. XVI f. 24r. sqq.; in cod. Hierosol. Sab. 225 a. 1370 f. 137v. - 140, 142 titulus est: Τοῦ σοφωτάτου ὑπάτου τῶν φιλοσόφων Ἰ. τοῦ Π. σύνταγμα περὶ γάμων κεκωλυμένων καὶ ἀκωλύτων.

Cf. Prochiron auctum, VIII 93-96 (Zachariae JGR, VI, 87-92). Editio operis ab A. Papadopulo-Kerameo (Ἱεροσ. Βιβλ., II, 346) promissa in lucem non prodiit. C. Witte (Ztschr. f. gesch. Rechtswiss., VIII, 175) e cod. Veneto S. Marci 174 titulum indicat hunc: Περὶ συγγενείας τοῦ ὑπάτου τῶν φιλοσ. Ἰ. διακ. διασήμου.

16) ff. 360r. - 368r. Ἐκθεσις τῶν ἁγίων συνόδων πασῶν κατὰ τὴν τάξιν τῶν χρόνων καθ' οὓς ἐγένοντο. (Ἐν τοῖς χρόνοις Ἀύρηλιανοῦ... ὡς ἐχθροῦς τῆς ἀληθείας. ἔτη ἀπὸ τῆς ς' ἕως τῆς ζ' ρη' ἐν ἄλλῃ δὲ ρη'. Ἐπειδὴ δὲ πολλῶν μνησθέντες συνόδων ἑπτὰ μόνας οἰκουμενικὰς... - ὁρώντων εὐταξίαν.)

Hanc enarrationem de septem conciliis oecumenicis et de particularibus, secundum ordinem chronologicum dispositis omnibus, primus edidi in Synt., 73-79, ubi etiam plura ad opusculi historiam pertinentia passim reperiuntur.

§ 5. VATIC. 712 chart., saec. XV, continet haec:

1) « ff. 92-104 Ἐπιστολαὶ τρεῖς κυροῦ (?) ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας περὶ τῶν ἀζύμων καὶ σαββάτων πρὸς τοὺς Βενετίας καὶ Ρώμης », quas card. Pitra, Anal. sacra et class. (Paris. 1891), 745-762 edidit;

2) his « ex eodem Vatic. 717 (1) ff. 104-121 » quartam ib., 761-782 adjunxit multis ex illa omissis et abbreviatis, latine scilicet expositis:

Ἐτέρα ἐπιστολὴ περὶ τῶν αὐτῶν καὶ περὶ σαββάτων νηστείας, γάμου ἱερῶν καὶ τελείας ἀναφορᾶς ἐπὶ τῶν πανσέπτων καὶ ἱερῶν νηστειῶν. (Εἰ ἔστι σοι σύνεσις, φησὶν ὁ σοφός, ἀποκριθῆτε τῷ πλησίον... ἀμήν.)

3) ff. 121-130 Λόγος στηλιτευτικός τῆς τῶν Ἀρμενίων αἰρέσεως. (Φέρε δὲ περὶ τῆς ὑφ' αὐτοῦ πλάνης καὶ αἰρέσεως τῶν Ἀρμενίων... ἀκάθαρτον πάντη τῶν γυναικῶν τὸ γένος ἡγούμενοι, ἀγνοοῦντες ὅτι ὁ προσφερόμενος ἄρτος ἐν τοῖς μυστηρίοις οὐκ ἀπὸ τοῦ ἀναφύροντος ἐν τῷ καιρῷ καθ' ὃν ἀναφύρετε εἰς ζύμην... ) » tantum initium hoc editum est ib., 781-784.

Putat editor eminentissimus ad eundem opificem fortasse cuncta haec opera referri posse, sed quis ille sit, firmiter definire nequit et dubitationem suam his verbis exprimit: « Quum fol. 93 tres tantum epistolae Bulgarorum episcopo tribuantur, aegre tuli quartam illam addere, caeteris cunctis prolixiorum. Si quis vero concesserit tres priores Demetrio esse jure adscriptas, eidem omnino scriptori